

[Aage Frandsen]

på grund af den stigende specialisering og den økonomiske magtkoncentration. På denne baggrund skal udvalget også afdække, hvilken indflydelse enkeltpersoner har mulighed for at udøve i kraft af deres uddannelse og økonomiske baggrund.

Tidligere var en forholdsvis stor del af befolkningen medlemmer af politiske partier, hvorved de havde en vis indflydelse ad denne vej. I dag er det færre og færre, der er medlemmer af politiske partier. Til gengæld er flere og flere medlemmer af forskellige organisationer og aktive i græsrodsbevægelser, hvilket formelt også skulle give mulighed for indflydelse. Organisationerne inddrages i stigende omfang i f.eks. lovgivningsarbejdet, hvorved organisationerne har fået øget indflydelse. Men har det også betydet, at organisationernes medlemmer samtidig har fået øget indflydelse?

Danmark fik en kommunalreform i 1970. Baggrundelsen herfor var bl.a., at denne reform ville indebære større grad af decentralisering. Men har det reelt betydet, at den enkelte borger har fået øget indflydelse og bedre mulighed for at gennemskue beslutningsprocesserne?

Hvordan forholder det sig med de ansattes indflydelse på deres egen arbejdssituation, hvad enten det er i den private eller den offentlige sektor? Er der sket ændringer, der peger i retning af øget indflydelse, eller er den megen tale om medindflydelse mere tomme ord end praksis?

Vi har alle vore forestillinger om, hvordan magtforholdene er her i landet, og hvordan demokratiets vilkår er. Men hvor meget ved vi? Mange af vore forestillinger bygger måske på illusioner, myter, fordomme osv.

Hvis vi får forholdene undersøgt nærmere af en række politisk uafhængige forskere, der gerne må have forskellige forskningsmæssige grundholdninger, kunne vi få vore forestillinger afprøvet. Vi kunne herefter på et mere reelt grundlag diskutere, om der eventuelt var behov for ændringer ud fra ønsker om at forbedre demokratiets vilkår, hvilket alle partier vel til syvende og sidst er interesseret i. Men inden noget sådant eventuelt kan ske, må vi kende vilkårene, som de er i dag. Dette er forslagsstillernes intentioner med dette forslag til folketingsbeslutning.

Riishøj (SF):

Jeg skal herved som ordfører for forslagsstillerne tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opfølgning af Danidas handlingsplan.

(Beslutningsforslag nr. B 23).

I takt med de stigende bevillinger til ulandsbistand er det naturligt, at der opstår debat om ulandsmidlernes anvendelse.

Danidas handlingsplan har igangsat en hårdt tiltrængt debat netop herom.

Efter forslagsstillernes opfattelse er der imidlertid en reel fare for, at der vil ske en udhuling af fattigdomsmålsætningen gennem en yderligere erhvervsbinding af bistanden, oprettelse af den såkaldte flexfond og valg af en række nye modtagerlande, især i Asien.

Det betyder, at den andel af ulandsbistanden, der går til lavindkomstlandene i Afrika, uundgåeligt vil falde.

Efter forslagsstillernes opfattelse er der ikke behov for en udhuling af fattigdomsorienteringen i en tid, hvor problemerne i Den Tredje Verden og ikke mindst på det afrikanske kontinent vokser foruroligende.

Formålet med dette beslutningsforslag er at sikre, at der i de kommende år ikke vil ske en udhuling af fattigdomsorienteringen. Endvidere er det formålet at sikre en hævelse af kvaliteten af de danske leverancer og at skabe større sikkerhed for sammenhæng mellem den nationale ulandspolitik og den politik, der føres fra dansk side i de internationale økonomiske organisationer, som beskæftiger sig med udviklingsproblemerne i Den Tredje Verden.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til beslutningsforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) *Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.*

(Vedr. 1 repræsentant til Europa-Parlamentet).

Forhandling

Lizzie Lichtenberg (KF):

Som oplyst af Folketingets formand i Tingets møde den 10. november 1988 har formanden for Europa-Parlamentet meddelt,